

CAO News 7

Horolezecký časopis severočeského regionu č.096

WWW.VRCHOLKY.CZ

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

WWW.LEZEC.CZ

Ročník 9, číslo 096

-- Since 1999 --

červenec 2007

PÁR SLOV O
BOULDERINGU. .

JOHN
GILL

„Boulderistu zajímá forma řešení lezeckého problému téměř stejně, jako jeho úspěšné vyřešení.

Bouldering není skutečný sport. Je to horolezecká činnost s metafyzickým, mystickým a filozofickým podtextem...“

V tomto čísle

- ✓ Liskamm
- ✓ Karel Karlos Pilch – malá vzpomínka
- ✓ HO Bořeň Bílina
- ✓ Arco krupských lezců
- ✓ HUDY cup 2007 – ohlédnutí za vydařenou akcí
- ✓ Historické okénko – jak se čistila Skříň v Labáku
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Něco pro Jonáše
- ✓ a mnohé další...

Fotogenickou hranu Růžovka 6C leze Jiří Cigán Novák, chytá Petr Laštovička.

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Červencová schůzka vyšla na středu 4.7.2007. Na Kocandě se nás sešlo na to, že už začaly prázdniny a ještě k tomu byl týden se dvěma svátky, docela hodně.

Rád jsem po dlouhé době viděl například **Veroniku**

Podloučkovou s **Janou Domesovou** (bohužel bez Vlasty, který byl v Polsku), jako host se přišla ukázat **Adriana Opatová** (samozřejmě s Turbem po boku) nebo **Pavel Koloreňč**.

Program červencové schůze:

- **Výsledovky** – Rocking, HUDY cup aj.
- **Čeká nás** – Jetřichovická dvanáctihodinovka, Sněžnický strateg, 100 let v Tisé a Ostrově atd.
- **Různé** – Zápis z VK Dubské skály, deníky Rudy Zabilky, hodnocení proběhlých akcí a srazů, nové knížky, nové cesty, fotografie z cest za lezením a jachtingem, geocaching, došlo i na recepty (koláčky, bábovky aj.), film „...a bude hůř“ a jiné.

Bohužel v půlce měsíce nás všechny zasáhla tragická, neuvěřitelná zpráva z Kavkazu, že zde zahynul náš kamarád a skvělý člověk **Karel Pilch**.

Týden předtím mně poslal svůj článek o SV stěně Liskammu. Přemýšlel jsem, jestli ho otisknout ještě v tomto čísle nebo ne. Nakonec jsem se rozhodl, že ano. Je v něm tolik radosti ze života a krásy hor, že bych si přál, aby takový obraz Karlose zůstal i v našich srdcích...

Vše další se dočtete na stránkách hodně zpožděného červencového čísla CAO News.

Petr Kučera v Severní stěně Bořně, v pátek 6.7.2007. Ještě s **Honzou Švihnosem** jsme si společně užili jeden z pěkných lezeckých dní..

Horám zdar!

Foto © 2007 **Sponge**

Liskamm

Severovýchodní stěna

Karel Pilch
HO Tisé

Kd y ž jsem před lety, během našeho výstup na Monte Rosu, pohazoval očkem po severce Liskammu, tak se mi tajil dech jen při pomýšlení, že bych se někdy mohl touto kilometrovou bělostnou stěnou posázenou obrovskými séraky někdy proplétat k vrcholu...

...v bivaku pod převisem nad chatou Monte Rosa hütte, kde nám včera za Mattrehornem zapadající slunce předvedlo úžasné defilé, spíme jak zabití. Najednou nás začíná tahat za uši nepříjemný kvikot odněkud z povzdálí. Je to stále silnější... Sakra, je to jasný! Je to Páji budík poslední záchrany, zaspali jsme. Jsou skoro čtyři a my ještě v kutloších.

Se svítáním vylézáme kvapem ze žďáráků do okolního ticha horských velikánů. Je jen ždíbec pod nulou, a tak docela teplo, což není dobrý. Snad to bude výše lepší. Dáváme sušenku a čaj a v půl páté vyrážíme k nástupu pod stěnu. Naše cesta vede po rozbitém ledovci Grenzgletscher lemovaným spoustou trhlin a seraků. Chviléma to připomíná ruskou ruletu. Naštěstí je ve vyšších partiích skutečně chladněji a sněhové mosty nesou.

V půl sedmé naše oči hledí vzhůru do běloskvoucí stěny a hledají nejlepší směr. Je to jasný. Po chvíli se tedy dáváme do díla. Čeká nás téměř tisíc výškových metrů v naprosto neznámém terénu, kde po lidském počínání není ani památky.

Nástup do stěny Liskammu

V zájmu rychlosti a bezpečnosti se zatím rozhodujeme pro sólo postup. Ono by to ani jinak nešlo, protože v celé spodní polovině stěny lezeme buď ve firnu, nestabilním sněhu nebo pseudoledu, který pranic nedrží. Na začátku je ale pěkný firn, takže postup odsejpá. Po překonání okrajové trhliny rychle stoupáme na předních hrotech k prvním skalám a pak dále výše stěnou. Motorem je nám i pekelná zima, která nás pohání výše ke slunečním paprskům ještě rychleji.

Když jsme u skal, je do slunečního hávu oděná již celá stěna. Nefouká, a tak si pro změnu na chvíli užíváme zase pěkného vedra. Traverzujeme kolem skal mírně doleva a dáváme vale pěknému firnu, který se pod návaem slunečních paprsků změnil v sněh. Sklon stěny se zvyšuje na 60°. Stěnou neustále tečou sněhové lavinky ledové tříště. Sněhová vrstva začíná být nestabilní a led pod ní nekvalitní a pro jištění prakticky nepoužitelný. Cepíny slouží pouze jako opora. Vše je v nohách. Stoupáme vzhůru, lýtka bolí a při krátkých pohledech dolů zjišťujeme, jak nám pod nohama narůstá pěkná hloubka. Stále nejde jistit, a tak i možnosti odpočinku jsou velmi omezené.

Jsme ve dvou třetinách stěny a blížíme se k ledovému výšvih. Konečně cítíme, jak mačky narážejí na pevný led ukrytý pod rozměklým nestabilním firnem. Odkopávám cepínem sněhovou desku a zjevuje se krásnej kompaktní led. Mám radost, jak malej kluk z nového autíčka. Vrtám štand ze dvou vrtulí a sedám do něj. Po šesti stech metrech konečně pauza. Hlava může na chvíli vypnout, lýtka si trochu odpočinout. Krása. Připadáme si jak blázni, tolik radosti z toho modrého studeného kusu...

Konečně jištěný se s klidem vrhám na překonávání ledového výšvihů

Již jištěný pospíchám dál. S vědomím dobrého štandu to jde nádherně a rychle vymotávat celou délku až pod ledový 70° výšvih. Dobírám Páju a rozmlouvám s novým soupeřem – „větremjakokráva“, který si sebou na cestu stěnou přibírá ledové kuličky, které nám nelitostně vmetá přímo do obličeje. Moc pěkná hra, na kterou není z naší strany moc nálada, ale co naděláš.

Pohled od štandu dolů do údolí..

Přelézáme ledový výšvih a dál míříme k vrcholu. Vítr s námi lomcuje jak s klásky v nekonečném obilném lánu. Páju, která tahá další úsek, chvílema kvůli větru a sprašovanému sněhu ani nevidím. Naštěstí k dorozumění slova, které nám vítr kradě přímo u rtů, nepotřebujeme. Sehranost z minulých výstupů se moc hodí. A občas je možná i lepší, že jsou některá jádrná slova ukradena J

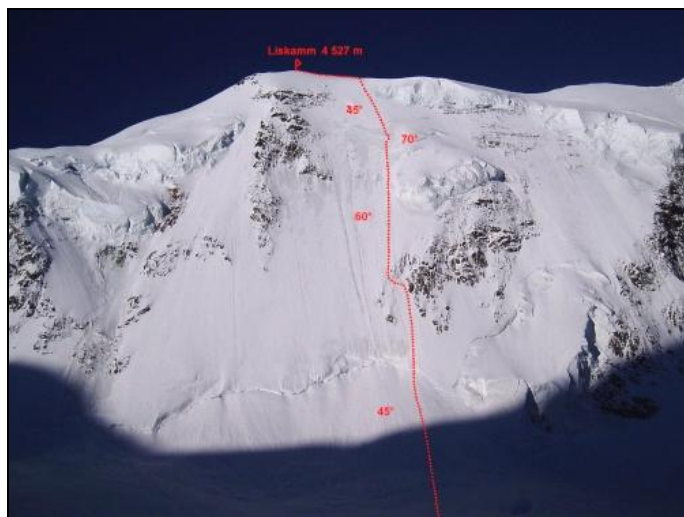
Pája má už vymotanou skoro celou délku a já mezi přívaly sněhových pumelenic vidím, jak se jí nedaří zaštrandovat. Cepínem kope jak havíři na Dombase a stále nic. Povyleze výš a zase kope a kope. Ve čtyřech tisících docela fuška. Je mi jasný, co se děje. S ledem je konečná. Opatrně k ní dolézám. Jistí na ukázkovém štandu z cepínů. Dál už jistit zase nejde, takže posledních 200 výškových metrů k vrcholu dolézáme opět sólo.

Po osmi hodinách od nástupu jsme na vrcholu Liskammu, ve výšce 4522 m n.m. Velkou radost kazí jen silný vítr a vědomí sice lehkého, ale nebezpečného sestupu normálkou (klasifikace AD) do sedla Lisjoch. Trasa sestupu vede po exponovaném hřebínku, který je místy ostrý jako žiletka. Je pozdě odpoledne, slunce se už dlouho opírá do stěny, proto jsou sněhové převěje velmi nestabilní. Většina cesty se odehrává „krabí technikou“ (čelem ke stěně, posun bokem), tím pádem jsme dost pomalí.

Po dvou hodinách jsme dole na ledovci. Uff! Ale byla to krása! V bivačovací chatě F.G. al Balmenhorn (4.167 m) na italské straně celý výstup ještě dlouho rozebíráme.

Časně z rána kličkujeme dolů po ledovci Grenzglatscher a ve dvě odpoledne si v Zermattu, v duchu prastaré pravdy, že každá cesta končí až v hospůdce v údolí, dáváme krásně vychlazené pívko.

Trasa našeho výstupu..

Ahoj třeba někde na pívku..

Foto © 2007 Karel a Pavla Pilchovi a archiv CNS

Karel Karlos Pilch

Koho bohové milují, ten umírá mlád..

Ne, ještě stále se nechce věřit, že by ta krutá zpráva mohla být pravda. Tenhle parádní článek o Liskammu, tak plný radosti ze života v horách, mi Karel poslal 6.7.2007. Jedenáct dní poté, v úterý 17. července, tragicky zahynul v oblasti Bezengi na Kavkazu..

Karlos byl výjimečný člověk – kdo ho poznal, ten si ho hned také oblíbil. Výborný horolezec, přesto o svých úspěších skromně mlčel a raději naslouchal druhým. Kamarád, co žádnou zábavu nikdy nezkažil.

Se svou ženou a parťáčkou Pavlou, tvořili téměř nerozlučnou dvojici. Někdy to vypadalo, jako by byli jedno tělo, jedna duše. Být s nimi na horách nebo u táboráku bylo prostě příjemné.

V ono osudné úterý sestupovali společně za velmi špatného počasí z vrcholu Džangitau (5058 m). Po cestě potkali tři ruské horolezce, kteří měli nedostatečné vybavení a problémy se sestupem. Karel s Pavlou jim nabídli pomoc a sestupovali s nimi. Při jednom slánění se Karel, který slaňoval jako poslední, bohužel nešťastnou náhodou zřítíl do okrajové trhliny a pád nepřežil. Bylo mu pouhých 30 let..

Nejméně se bojí smrti ti, jejichž život má největší cenu..

Immanuel Kant

HO Bořeň Bílina

50 let horolezeckého oddílu

Lád'a Vörös

HO Bořeň Bílina

O víkendu 8 - 10. června 2007 proběhlo na Bořeňském tábořišti setkání horolezecké veřejnosti k menší oslavě výročí 50. let HO Bořeň Bílina.

V pátek proběhlo slavnostní předání dárku dlouholetému odstupujícímu předsedovi Jardovi Hanušovi. Ve večerních hodinách se rozběhla zábava velmi slušných rozměrů. Bavit nás Petr Klaboch zvaný Klába a sud Pilsner Urquell.

Odstupující předseda HO Bořeň Bílina **Jarda Hanuš** (uprostřed) převírá malé ocenění za jeho dlouholetou práci pro oddíl.

V sobotu se účastníci rozběhli do skal. Většina na západ. Sluneční svit a pekelné vedro dovolilo jen těm největším tvrděákům „jih“.

Hlídači cenného sudu a chladicí aparatury se svého úkolu zhostili dokonale. Sud ohlíдали, ale sebe už ne. Večerní fotbal podle toho také vypadal. Život je boj.

Spokojení účastníci oslavy kulatého oddílového výročí na tábořišti pod jižní stěnou Bořně.

V neděli, po dokonalém úklidu tábořiště, se účastníci rozjeli zpět do svých domovů.

Foto © archiv autora

ARCO 2007

28.4. – 4.5.2007

Jiří Kail
Krupka

Členové výpravy: **Jirka K., Milan K., Fanda K. a Vlasta W.**

Délka trasy Ústí n.L. – Praha – Plzeň – Rozvadov – Mnichov – Brenner – Trento – Arco je 850 km + něco na místě mezi lezeckými oblastmi, takže celkem to bylo tam i zpět cca 2000 km. Jeli jsme ve čtyřech Citroënem Xantia combi 1.8i.

Vyjížděli jsme v pátek 17:00 a na místě jsme byli okolo 03:00, takže cesta trvala pohodlnou (bezpečnou) rychlostí do 140 km/h 10 hodin i s přestávkami. Průměrná spotřeba byla 7,2 l / 100 km. Benzín je nejlepší dotankovat v Čechách – na hranici 31,90 Kč, v Německu a Rakousku je pak nejdražší 1,45 Eu, příznivější cena je pak v Itálii 1,30 Eu.

V roce 2006 jsme se snažili jet do Arca mimo dálnice a Brenner, abychom ušetřili poplatky. Tentokrát jsme zvolili cestu nejrychlejší, byť zřejmě o něco dražší. V konečném zúčtování jsme ale zjistili, že cenový rozdíl je zanedbatelný (cca 100 Kč na osobu) a cestovní komfort, rychlost a hlavně bezpečnost je mnohonásobně vyšší!

Poplatky: Rakouská dálnice 10 dní 7,60eu
Brenner – jeden směr 8 eu
Italské mýtné – jeden směr 8,60 eu

Celková cena: Celkem nás vyšla doprava tam i zpět se všemi poplatky každého na necelých 1.800 Kč.

Ubytování: spali jsme na divoko, ale to je čím dál tím více problematické a byli jsme z toho poněkud nervózní. Když pak prší a nemůžete si v klidu postavit stan..., není to úplně ideální, ale levné J Koupali a myli jsme se přímo v Gardě, v té době byla voda seversky ledová, ale co se dalo dělat.

Stravování: většinu jídla jsme měli sebou, tak i balení pitné vody a piva pitnou vodu jsme pak nabírali zdarma z mosazné kašničky v Nagu vedle pumpy Shell. Nějaké ty italské dobrůtky jsme si také neodpustili: pizza v Arcu – velký trojúhelník 1,6 Eu; ceny v Penny (nejlevnější) a podobných marketech téměř jako u nás.

Parkování: Parkování je celkem velký problém! Byli jsme tam mimo sezónu, ale i tak zaparkovat u odpočívadel a podobných míst kolem Gardy není lehké, místa jsou povětšinou zaplněna surfaři, a to jak místními, tak i cizinci. To platí hlavně o víkendech, kdy je situace opravdu zoufalá. V Arcu se dá zaparkovat (někdy) na parkovišti před prodejnou Red Point na 1 hod zdarma nebo, hned po přejetí řeky Sarca, na parkovišti vpravo na 2 hod zdarma. To je ideální výchozí bod k prohlídce Arca a nákupu lezeckého matroše, krámků je tam

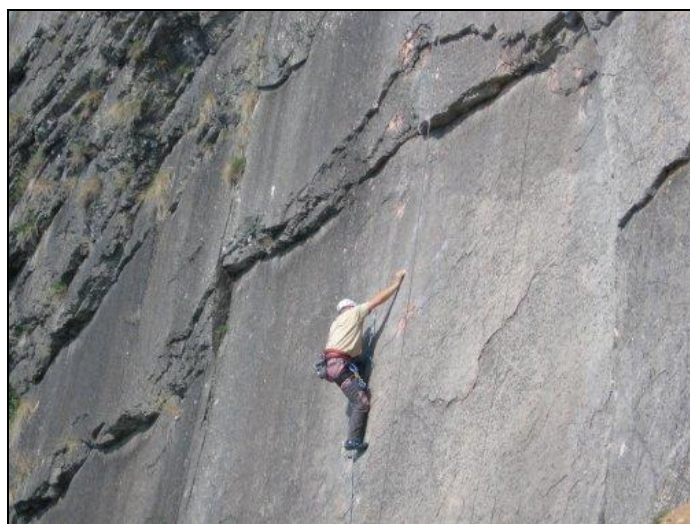
nespočet. Ceny už nejsou tak výhodné, jako dříve, ale po důkladném prošmejdění všech slev se dá něco pěkného přeci jen pořídit.

Lezení a lezecké oblasti: Tištěného průvodce jsme neměli, vystačili jsme si s informacemi ze stránek arcowall.com, kde se stačí zaregistrovat a máte přístup ke všem oblastem a nákresem cest.

Massone – Notoricky známá sportovní oblast, kde si najdete cesty všech obtížností od 4a po 9a. Problém je zde s parkováním a jak už všichni ví, je zde přecpáno a opravdu jsme viděli odtahovat auta! Lehčích cest 4a – 6b+ je tu jen pár, a ty jsou ještě k tomu totálně obsazené a oklouzané! Lezení zde mi připomíná nacpanou lezeckou stěnu - všude visí lana, na nich se houpou Němci se svou novou výbavou, ze které ještě nestihli sundat ani cenovky. Kdo leze více (což není náš případ) jak 6c, bude mít v podstatě velký výběr a cesty jsou převážně volné.

Přelezané cesty:	Formica Lodovica	5a	15m
	Giacca gialla	5b	16 m
	Banana fisch	5ab	17 m
	Lara Croft	5c	18 m krásný název J
	Gelateria Tarifa	6a+	10 m krásné technické **
	Alce volante	6a	12 m
	Boiaccia	5c	12 m
	Giuditta	6a	18 m po velkejch silový **
	Pesce d'aprile	6a	20 m silová hrana po větších *
	Skoda	6b	20 m
	Pegasus	6a+	20 m přes převis v závěru *
	Zac	5a	18 m v závěru plotnové **
	Tac	5a	18 m v závěru plotnové **

Placche zebrate – krásné plotnové lezení obtížnosti 4 – 7a. Velmi známá oblast ležící u řeky Sarca směrem z Arca na Trento, hned u cesty je velké parkoviště, kde je i pitná voda. Nejlépe je sem přijet brzy ráno. Kolem 9. hod už se parkoviště i cesty plní dychtivými lezci a pak se už na cesty obtížnosti do 5c začínají tvořit fronty. Nástup je od parkoviště cca 20 min.

Cesty jsou slušně odjištěny nýty, dodatečné dojištění většinou není potřeba, ani není téměř možné. Štandy jsou tvořeny několika nýty vedle sebe. Helma je nutností, jelikož nad plotnami je velké suťové pole a dolézající lezci často pošlou dolů pár kamenů! Sám jsem viděl, jak vedle nás lezoucího Němce trefil do ruky kámen velikosti ping pongového míčku a slušně mu ji poranil, téměř nebyl schopný lézt a to je 200 m nad zemí a stejně daleko pod dolezem velmi nepříjemné.

K lezení je také nezbytné mít podrobný plán (TOPO) cesty, protože se zde dá lehce přelézt do jiné cesty, jak se to stalo nám. Rázem jsem tahal 6a, místo, pro mě ještě lezitelného, 5c+ a můžu říct, že je to sakra rozdíl!! Do toho nám začalo pršet a musím uznat, že to opravdu nebyla příjemná situace a už jsme se začínali bát o život. Nakonec jsme slanili zpět do naší cesty (stálo nás to sešitou smyčičkou ve štandu), jako bohužel asi 4 další lezecké dvojice z okolních cest. Naštěstí přestalo pršet a my se rozhodli pokračovat dál k vrcholu, protože slaňovat 6 lanových délek pro nás znamenalo větší riziko, než to zkusit dolézt – měli jsme totiž pouze 4 sešité smyčice a slaňovat pouze z jednoho nýtu se nám zdálo příliš nebezpečné. Než odlezi všichni, kteří se na štand dostali před námi, uběhly dlouhé dvě hodiny, plné zimy. Nakonec jsme bez větších problémů, i když hladoví a dost vyčerpaní, dolezli (předběhli jsme ještě nějakou dvojku před námi). Když jsme sestoupili zpět k autu, museli jsme zcela oprávněně nervózní a taktéž hladově druhé dvojice vysvětlovat, co jsme dělali na 4 hodinové cestě 10 hodin!!! No, už jsme zase o zkušenost chytřejší J

Přeledené cesty: Teresa 5c, 400 m, 12 délek - dva těžší traversy
 Rita 4, 400 m, 12 délek - vhodná k seznámení se s terénem. Není to až tak o pravém lezení až na dvě čtyřkové délky.

Placche di Baone – ne tak známá, ale zajímavá oblast nabízející i vícedélkové plotnové lezní obtížnosti 3 – 6a. Do oblasti dorazíte, když budete v Arcu sledovat ukazatele na nemocnici (Ospedale civile), kolem které projedete a pak směr na vesničku Chiarano. V Chiaranu projedete kolem kostela, u fontány se dáte doleva, dále olivovým hájem a jste na místě. Pozor na úzké uličky! Byli jsme tu jen jednou (všechny cesty se dají při svižném tempu zvládnout za den), a bylo tu také dost lidí. Z vršků ploten je krásný výhled na jezero Garda a před ním ležící typickou italskou vesničku. Je zde parkování přímo pod plotnami, kde též teče pitná voda a je zde suchý záchod.

Problém byl pro nás tyto plotny nalézt, zdejší uličky jsou dělané pro tříkolové Piaggio a kombík při průjezdu úzkými uličkami téměř škrtalem zrcátkama, navíc starousedlíci a většina Italů neovládají angličtinu, takže ptát se na cestu mnohdy připomínalo souboj v karate.

Všechny cesty jsou téměř bez chytů, lezení na tření, některé jsou více olezené. Cesty jsou samozřejmě mírně položené.

Přeledené cesty: ?	6a 25 m
Solarium	5b 50 m
Cade de coda	4b 80 m
Ondulina	5a 110 m

Belvedere – také méně známá menší oblast, která mě však velmi okouzila. Obtížnost cest 5+ - 7c. Je tu opravdu překrásný výhled na Gardu, je zde též velmi fotogenická hrana a pár lezitelných převísků. Výhodou této méně navštěvované oblasti je, že chyty nejsou téměř oklouzané, a tak je lezení, řekl

bych, o něco lehčí než v Massone. Přístup je z Arca na Rovereto silnice SS 240, pojedete serpentinami a po pravé straně (asi po 5 km) bude odpočívadlo se stoly a výhledem do údolí na Nago a Gardu. Tam necháte auto, přejdete ulici a na vápenci budete sledovat červené sprejem nastříkané značky vedoucí vzhůru k hlavní oblasti. Tam se nacházejí cesty spíš 6a – 7c, kromě jediné 5c.

Druhá oblast se nachází více vpravo (po silnici do kopce), cca 30 m od nástupu k červeným značkám. Přístup je přes takovou zarostlou roklinu, zde se nacházejí cesty nižší obtížnosti 5c – 6a.

Přežené cesty: ? 5c 8 m - pěkné neoklouzané, boudrové, lišty *
 Piccola chimera 5c 22m - po chytech, silovější **
 Via del biscotto 6a+ 23m - po chytech, silovější *
 Patatina frita 6b 24m - po chytech, silovější, začátek převis ***

Restday – odpočinout prstů jsme dali vcelku aktivním způsobem, a to černou tedy těžkou ferratou Monte Albano, která se nachází poblíž Arca v městečku Mori. Nástup je u z náměstí viditelného kostelíčka na kopečku pod krásně zabarvenou hnědožlutou stěnou. U nástupu je informační tabule s trasou ferraty i s několika lezeckými cestami. Samotná ferrata vede terémem V stupně obtížnosti a je jedna z nejtěžších v okolí. Cesta je zřejmě hojně využívána, o čemž svědčí vysoká oklouzanost stupů. Monte Albano nabízí celkem fyzicky náročnou túru s mnoha krásnými výhledy na vesničku Mori a několika exponovanými místy včetně dlouhého traverzu po úzké polici asi 300 m nad zemí. Sestup je buď ferratou nebo dobře značenou pěšinkou zpět ke kostelíku.

Foto archiv autora

HUDY cup 2007

Ohlédnutí za boulderovými závody

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

V sobotu 16. června 2007 proběhly v nové oblasti Tisá – Modřín boulderové závody HUDY cup 2007. Za hladkým průběhem a spokojeností všech zúčastněných stály tři klíčové osobnosti z DC-S: **Jarda Ježek**, **Ondřej Beneš** a **Zdeněk Suchý**.

Místo prezentace a hlavní organizátoři: Zleva – **Jarda Ježour Ježek**, krásná neznámá, **Ondřej Beneš** a **Zdeněk Suchý**.

Pro více jak dvě stovky natěšených závodníků připravili na 94 balvanech přes 370 směrů v různých obtížnostech. Všude bylo vidět, že tu kluci odvedli obrovský kus práce. Nevylezených boulderů a kamenů všech velikostí je ovšem po okolí ještě mnohem více.

Vlevo leze **Martin Stráník**, vpravo **Jakub Hlaváček**

Lezlo se a závodilo opravdu radostně a s chutí, i když bylo jasné, že na finále dosáhne jen hrstka nejlepších. A mezi nimi bezkonkurenčně kraloval **Adam Ondra**, což dal dostatečně najevo i svým vítězstvím – nasbíral 2050 bodů; nikdo další se nedostal ani přes 900!

Když leze **Adam Ondra**, vypadá každý boulder snadný..

Mezi muži druhý skončil **Andrej Chrastina** (880 bodů), třetí **Martin Stráník** (840 bodů).

V ženách zvítězila **Nelly Kudrová**, druhá byla **Silvie Rajfová** a třetí **Lenka Trnková**.

Předávání cen během AfterParty v Ostrově. Za **Andreje Chrastinu** přebíral cenu **Milan Monroe Řehák** (vlevo).

V soutěži o největší počet přeazených boulderů vyhrál **Pavel Pájka Rýva**, druhý skončil **Jirka Cigán Novák** a třetí **Pítr Laštovička**.

Nejúspěšnější sběratelé boulderů – **Pavel Rýva** (47), **Petr Laštovička** (28) a **Jiří Novák** (31).

Od nás z klubu CAO Děčín se do soutěže naplno zapojil vlastně jen **Pavel Pavouk Černý**. Umístil se na solidním 29. místě a v počtu přeazených boulderů byl dokonce čtvrtý. **Rost'a Štefánek** závod vypustil, protože se mu příliš nelíbil systém finále, který podle něj patří spíše do haly (150. místo). A nějaké ty bouldery jsem si nakonec vylezl mimo soutěž i já. Nedalo se odolat..

Pavel Pavouk Černý (s ještě ne zcela vyléčenou rukou) v akci..

Po závodech se všichni přesunuli do Ostrova, kde v Kempu pod Císařem vypukla nebývalá „After Party“, přerušena pouze na vyhlášení výsledků a předání cen. Kdo zde nebyl, ať jen hoře zalituje..

Nevděčné role první „zahřívací“ kapely se výborně zhostila teplická **Čistírna pokaždé jinak**..

HUDY cup 2007 úspěšně skončil. Co však zůstalo, je nová boulderová oblast, která navíc stále skrývá mnoho možností pro nové směry, včetně těch nejobtížnějších. Že se Modřín stane oblíbeným místem vertikálních hrátek, dokázaly hned následující dny a víkendy, kdy se zde, tak říkajíc, dveře netrhnou..

Rušno je zde hlavně o víkendech a narazíte tu nejen na „rodilé“ boulderisty. Vpravo leze High hranou 6A **Filip Papouš Křivinka**..

Na Modřínu najdete zatím osm sektorů: Mikro svět, Big Blok, Semler (podle stejnojmenné věže), Boule a Koule, Centrál, Pod cestou, U prdele a Hybrid. Kromě posledních dvou, jsou všechny sektory parádně zpracované v průvodci, který obdržel každý závodník (případně zájemce) od organizátorů HC zdarma.

Příjezd do oblasti je stejný, jako k Anglickému parčíku. Od auta se v prodloužení parkovací cesty (směrem na západ) vydáte po zdatelné pěšině zprvu mírně do kopce, pak víceméně po vrstevnici až k prvním blokům (cca 15 min). Cesta je hodně zřetelná a je navíc značená kamennými mužíčky. POZOR – v autě nenechávejte pokud možno vůbec nic! Hodně se zde krađe.

Pokud se vám podaří vylézt nový boulder, nahlaste to, v zájmu aktualizace průvodce, buďto přímo jeho autorovi na email jezour.tisa@seznam.cz nebo na adresu redakce.

Foto © 2007 *Sponge*

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Rájec

Kladivo – Rájecká paní Xa

14.6.2007

Albert Drahoš x Petr Kouba

V západní stěně přímo převislou stěnou přes 3. kruhy k dB.

Roklan (M) - Velikonoční mše VII

9.4.2007

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Západní hranou a šikmo vlevo ke kruhu. Vzhůru na vrchol.

Masív číslo 2 - Malované vajíčko VI

9.4.2007

Pavel Bechyně, Jana Řezníková

Sokolem v J stěně na polici a přímo stěnou na vrchol.

Tisá - Modřín

Zvonice (M) - Hudy cup VIIIc

16.6.2007

Pavel Bechyně, Jiří Rosol, Jana Řezníková

Nástup mezi masívem Zvonice věžičkou Zvonička. Stěnou do převislého koutku (kruh). Dále stěnou ke 2. kruhu. Při hraně na vrchol.

Kyjov

Dietrichův kámen – Návrat syna VI

8.4.2007, Jan Paul (sólo)

Vpravo od cesty Tajemství noci na vrchol.

Dietrichův kámen – Tajemství noci VII

8.4.2007, Jan Paul (sólo)

Východní stěnou na vrchol (nástup žebrem uprostřed V stěny).

Skály u Úštěku

Jahnův kámen – Varianta VI

18.2.2007

Jan Paul (sólo)

Cestou dlouhých bratří do římsy, traverz vpravo a při hraně na vrchol.

Skály u Harasova

Putna – Život není prdel VIIIc

1.4.2007, Jan Paul (jistěn)

Otevřenou spárou v náhorní stěně.

Beškov

Hrouda – Vůně hlíny 2

9.4.2007

Jan Paul

Přeskokem z masivu na vrchol.

Sloup v Čechách (Skály na Slavičku)

Turecká hlava - Foukačovo umění VII

23.6.2007

Jakub Měkota, Vojtěch Starosta, Vladimír Hřebíček
Severovýchodní stěnou přímo přes 2 kruhy na vrchol.

Skály u Lesné

La Scala – Deidamia 4-

12.6.2007

Adam Chára, J.Chára

Těžkým nástupem na hranu a dále již snadno podél hrany na vrchol.

La Scala – Tosca 3+

12.6.2007

Adam Chára, J.Chára

Klikatou spárou středem pilířku na vrchol.

Velká Veleň

Malá Veleňská věž – KinematiX VI (6A+)

12.7.2007

Adam Chára

Vpravo od Chilam Balam skokem na lištu a na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Malá Veleňská věž - KinematiX

Poslední místo pro logický směr cesty na Malé Veleňské věži už tu svojí cestu má. Jmenuje se, v zájmu zachování tradice, KinematiX a klasifikace je veleňských VI (asi 6A+). Jejím autorem je **Adam Chára**. To tak ve čtvrtek 12.7. oblázal věž kolem dokola a hele, tady by se ještě něco vešlo. Hop a bylo..

Malá Veleňská věž, čtvrtek 12. července 2007, 18.30 hod.
Adam Chára ve své cestě KinematiX.

Foto © 2007 Sponge

...A BUDE HŮŘ

Dne 11. srpna 2007 v 21.00 se v Dolním Žlebu u Kosti uskuteční promítání filmu ...A BUDE HŮŘ.

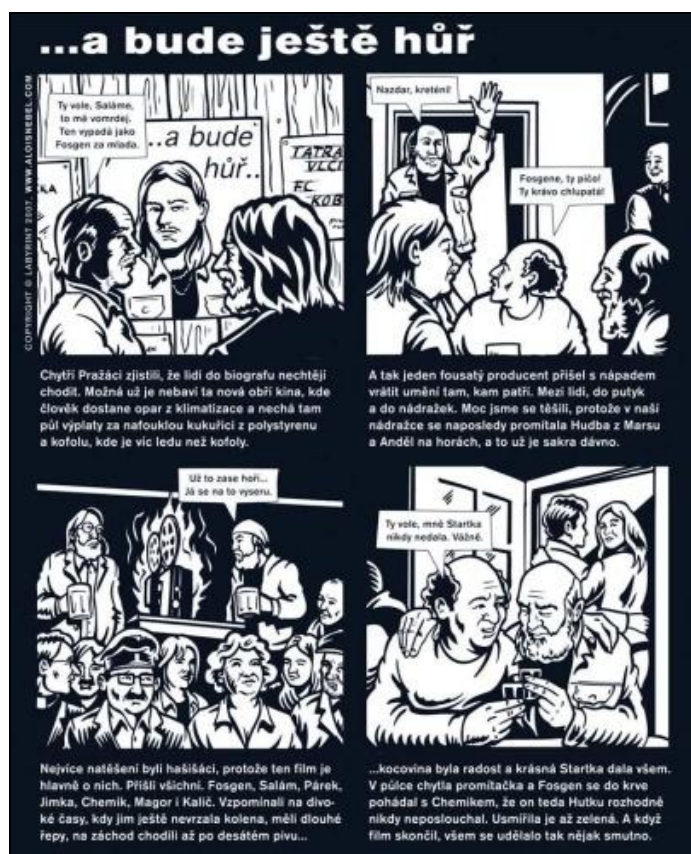
Film byl natočen podle stejnojmenné knihy **Jana Pelce** ...a bude hůř, přesněji románu Děti ráje, který vypovídá o životě a atmosféře minulého režimu. Režie se ujal **Petr Nikolaev**.

Film není distribuován obvyklým způsobem v kinech, ale je promítán v klubech a hospodách. Více o filmu se dozvíte na www.filmabudehur.cz.

...A BUDE HŮŘ, 2007, 84 min., vstupné 100,-Kč.

Simona Ulmonová

Promítání připomněl komiksem Aloise Nebela i **Jiří Petřín**:
...jistě jsi ve vobaze, ale přesto Ti připomínám, že 11.8. je akce u Kosti. Je to o Dolním Žlebu. Čágo Petřín!...

Magdalena Bardasová hlásí příchod

Ve středu 11. července 2007, v 15.20 hodin se **Simoně Ulmonové** a **Tomáši Bardasovi** narodila dcera Madlenka. Její míry jsou: váha 3150 g, délka 49 cm.

Oběma rodičům gratulujeme!!

Zdroj: simonaulmonova.com

Pavel Krupka zkompletoval Sasko

Teprve druhým Čechem, kterému se podařilo vylézt na všechny vrcholy v sousedním Sasku, se 12. června 2007 stal **Pavel Krupka** (na snímku).

Stejně jako **Pavel Černý**, který Sasko zkompletoval první, ani **Pavel Krupka** se „sbírání“ nevěnoval nijak systematicky. Do Saského Švýcarska jezdí lézt již přes třicet let, ale teprve letos, na popud kamaráda, dorazil těch zbylých 200 věží, které mu do kompletu více jak 1100 zdejších vrcholů chyběly.

Jistou výhodou měl v tom, že nejtěžší věže měl již vylezené. Přesto najít všechny zbývající, znamenalo najezdit spoustu kilometrů autem nebo na horském kole, a k tomu naběhat, po strmých a zarostlých stráních, stovky výškových metrů. V úterý 12.6.2007 vylezl na poslední špicí - Starého kozla ve Schmilce..

Kromě všech povolených a oficiálně uznaných vrcholů v Sasku, má Pavel Krupka ve své „sbírce“ i několik opravdových lahůdek, na které je už dnes lezení zakázáno, včetně Barbariny, na kterou vylezl v roce 1974 - dva roky před jejím zakázáním..

Gratulujeme!!

Foto © archiv Pavla Krupky a CNS

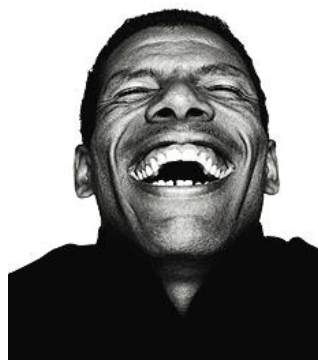
Rychlík Haile Gebrselassie

Ve středu 27. června 2007 překonal v Ostravě na mýtinu Zlatá tretra světový rekord v hodinovce etiopský běžec **Haile Gebrselassie** (na snímku). Tento již 34letý vytrvalec uběhl za tuto dobu neskutečných 21.285 metrů!

Šestnáct let držel rekord Mexičan **Artur Barrioso**, výkonem 21.101 metrů.

Dobrý maník, co?!

Zdroj: ČTK

Horám zdar po 19-ti letech!

Společně se svými prvovýstupy v Dubských skalách přinesl minulý měsíc **Jan Jěna Paul** (na snímku) také jednu zajímavou perličku z lezení. Ve čtvrtek 14. června 2007 se **Vláďovi Nehasilovi**, **Vlastíku Peroutkovi** a jemu podařilo zapsat do vrcholové knihy na Pahorku Horám zdar za roky 1989 až 2007. Do knížky se nikdo nezapsal více jak 19 let! Pahorek je masiv v Labském údolí a kluci si také připsali teprve šesté přelezení Cesty z donucení VIIb..

Foto Sponge

Čtyři Svinařici..

Nejprve přišla v rychlém sledu za sebou tato dvě oznámení:

„Tihle dva by rádi na vědomost dali, že se prostě vzali.
10.7.2007 na zámku v Klášterci nad Ohří, **Milan Svinčo**
Svinařik a Květa Květuška Beránková“

a pak

„Hlásíme čapí nadílku, dvou roztomilých andílků. Ať se ta
zpráva rychle šíří, už nejsme jen dva, ale čtyři..“

A o něco později zpráva od **Jirky Šťastného**:

„...posílám fotografii ze svatby, kterou narychlo udělali 10.7.2007
Svinča s Květou.“

Bylo to opravdu na poslední chvíli, protože 18. července 2007
se jim narodila dvojčátka **Květuška** a **Evička**.

Bohužel ve stejný den
dorazila i smutná zpráva,
že **Karlos Pilch** zahynul
na Kavkaze. Večerní
oslava narození dvojčat
tak byla zároveň
rozlučkou
s Karlosem. Ačkoliv to
nikdo neřekl nahlas, bylo
to cítit vzduchu. Život
dokáže být někdy hodně
krutý - zatímco pro
jednoho končí, druhé jsou
teprve na začátku..

Ačkoliv mi to přijde
poněkud absurdní, rád
bych touto cestou vyjádřil
upřímnou soustrast Páje a všem pozůstalým a zároveň popřál
hodně štěstí do života novorozencům Svinařikovým.“

Za Horoklub Chomutov **Jiří Jiřa Šťastný**

PS: Oficiální oslava narozenin dvojčátek Svinařikových bude 4.8.2007
v Perštejně pod skálami.

Foto © Jiří Šťastný

Gratulujeme!

K zástupu gratulantů
se připojují i
kamarádi z **CAO**
Děčín!

Fotografii hrdého
otce poslal **Michal**
Vyleťal a napsal:

„...takovýho fešáka si
prostě nemůžeme
nechat jen pro sebe.
Jen doufám, že
Svinčo nevymění
tento nový sport za
lezení..“

Sněžnický strateg

aneb

dnese taktika vítězi nad hrubou silou

Pořadatel: Reactor bike team Děčín - Martin Horák

Datum: Neděle, 5. 8. 2007

Druh závodu: MTBO scorelauf ve stylu Bike Adventure

Délka závodu (časový limit): 3 - 4 hodiny, podle obtížnosti -
bude upřesněno

Kategorie: Jednotlivci, dvojice

Startovné: 30 Kč

Přihlášky: Do 1. 8. 2007, emailem na adresu
horak.martin@gmail.com. Výjimečně telefonicky na tel. 602 193
266. Z důvodu tisku map přihlášky po termínu nelze přijmout!

Shromaždiště: Restaurace Dřevák, Maxičky

Prezentace: Na shromaždišti v den závodu, 10:00 - 10:30

Start: 11:00, hromadný, nebo v případě větší účasti ve vlnách

Mapa: Mravenčí most, 1 : 20850, e = 5 m (místy 1 m),
oboustranná A3

Terén: Kopcovitý, s hustou sítí cest velmi rozdílné kvality.
Většinou pískovcový podklad. Silně doporučuji horské, či
trekingové kolo.

Překvapení: Bude

Upozornění: Každý závodník je povinen závodit s pevně
upevněnou cyklistickou přilbou! Závod probíhá za plného
silničního provozu, závodníci jsou povinni dodržovat příslušná
pravidla. Jízda lesem mimo cesty je zakázána a bude
kontrolována traťovými komisaři. Kdo bude přistižen, bude
DISK. Platí i pro „řezání křižovatek“!

Každý závodník startuje na vlastní nebezpečí.

**Chovejte se šetrně k přírodě, neodhazujte na trati obaly od
životabudičů, neřvěte jak na lesy.**

Nejedná se o závod, ale o měřený trénink!

Martin Horák, Reactor bike team Děčín

Lezecká sezóna na Vlhošti

Úderem půlnoci z 30.6. na 1.7. se i letos otevřela pro lezeckou
veřejnost jedna z lezeckých oblastí Dubských skal – JZ svahy
Vlhoště u Holan. Hned v neděli 1.7. se sem přemístili Bílíňáci
s **Ládou Vörösem** a samozřejmě zde vybrali všechny Horám
zdary:

„Akorát mě překvapují lidi, co tu lezou i v době zákazu a ještě
se zapíší do knížek. Takhle přijdeme zase o jednu slušnou
oblast. Na Helgu jsme si přivstali a vyrazili sem hodně brzo
ráno, protože jsem čekal nějaký tajný útok z tvé strany :-“

Skandinávský Silvestr 2007

Tahle společenská záležitost se vyznačuje velice kolísavou účastí – už byla zaznamenána účast jen jednoho (**Jan Josef Palivec**), ale také třeba třiceti lidíček. Letos to bylo opět slabé. U Kosti v Dolním Žlebu hájili naše barvy jen **Jan Jordák**, **Ilona Škálková** a **Jiřina Čemanová**. Ostatní nedorazili nebo slavili někde jinde – třeba **Jirka Kudrnáč** na Malorce nebo **Chára**, se **Švihnosem** a **Vaisharem** pod jižní stěnou Dachsteinu.

Těm mizerné počasí (děšť, bouřky, kroupy) nedovolilo lézt co měli naplánováno (Steinerweg a Pichlweg), a tak 21. června na Skandinávského Silvestra vzali za vděk klettersteigem Johannem na Dirndl obtížnosti D/E. Na vrcholku jim těla řádně namasírovaly kroupy hnané bouří a lijákem.

Dole v BC nejprve poslechová diskotéka v Zdeňkovo voze (podávala se lahodná slivovice a poněkud teplé pivo) a v lijákových mezičasech se provozoval bouldering společně s lezci z Českých Budějovic na jedné příhodné zídce.

Vzpomínali na soukmenovce u Kosti a symbolicky si s nimi na dálku připíjeli na nejdelší den a nejkratší noc v roce...

Foto © 2007 Zdeněk Vaishar, Jan Švihnos

Lezecká pravidla podle Johna Gilla

Je pozoruhodné, že horolezecký sport postrádá formální řídící instituce a oficiální pravidla. Přesto však – nebo možná právě proto – vzájemně těsně propojená komunita zavedených horolezců vždy dost jasně vetyčovala způsob, jakým by se měl správně provozovat, a členové této komunity vyvíjejí dost rafinovaný tlak, který má horolezce přesvědčit, aby se tím směrem ubírali. Už v roce 1957 jsem si uvědomil, že filozofie lezeckého středního proudu je velice svazující silou, která vás připraví o rozhled, a to se mi nelíbilo. Ze všeho nejraději jsem měl svobodu lezení...

Když jsem se z rovinatého jihu přestěhoval na Západ, byla to pro mě úžasná změna. Byl jsem ohromen skálami, velikostí všeho kolem a rozsáhlým otevřeným prostorem. Na horolezectví bylo pro mě, člověka, který vyrostl v poněkud izolovaném prostředí, tehdy báječné to, že jsem pociťoval radost z pohybu v místech, kde na mě čekaly velkolepé výzvy přírody a kde jsem si mohl dělat, co jsem chtěl.

V okamžiku, kdy jsem si poprvé uvědomil mohutnou sílu vlivu středního proudu, sílu, jakou může horolezecká komunita ovlivnit vaše horolezecké

zážitky, jsem pochopil, že toužím po experimentování, že nemám zájem, aby právě můj způsob lezení zapadl do nějaké kategorie, abych kráčel v něčích stopách, nebo se podroboval spouště neformálních a jiných, i když nepsaných pravidel..

Zdroj: johngill.net

Jetřichovická dvanáctihodinovka

HK-Varnsdorf vás zve na Jetřichovickou dvanáctihodinovku

Místo konání v klidném a příjemném prostředí
Spaní ve vlastním na pozemku hospody Starý Mlýn
Sebou dobrou náladu a věci na lezení

Soutěží se ve dvojicích, to znamená ve dvou lezcích, sólovému soutěžícímu přidělíme parťáka, jen do vyprodání zásob

Každý soutěžící zaplatí startovné

Ve startovním je zahrnuto: malý průvodce oblasti, sleva na pívko, místo na spaní před hospodou... nechte se překvapit

Soutěžít se bude v přeлезení 50-ti Jetřichovických věží

Každá věž má své bodové ohodnocení

Kdo dosáhne největšího počtu bodů, **VYHRÁVÁ**

Prezentace a registrace je do 8:00 4.8.2007 to jest v sobotu, lepší je přijet už v pátek

Na place zajištěn přísun dobrého a chladného moku

Večer vyhlášení výsledků a předání cen, necen a je připravená menší vatřička pro opékání opilců a buřtů

REGISTRACI JE NUTNO POSLAT NA e-mail
kohik@centrum.cz NEBO simonek.j@email.cz

Soutěží se na vlastní nebezpečí!!!

Pokud bude opravdu špatné počasí, tak se soutěž odkládá o víkend dále tj. 10.- 12.8.2007, všem zúčastněným dáme v čas vědět

Zdar a sílu s pozdravem **KoH-I-NooR** a **CECEK**

Komerční banka v Čelákovcích

Vlastimil Peroutka nám poslal tyto fotografie zajímavého řešení nedostatku lezeckých objektů ve Středním Polabí:

„Cesta vede přes dva kruhy ke slaňáku. Bohužel vede na budovu Komerční banky v Čelákovcích, proto jsem se ani nepokoušel do ní nalézt, aby mě náhodou neodvezli zakuklenci.“

Foto © 2007 Vlasta Peroutka

Historické okénko

Čištění vrcholu Skříně v Labáku

S pracemi se začalo v listopadu roku 1972. Hlavními aktéry byli **Günter Schneider**, **Josef Pospíšil** a **Jaroslav Uher**.

Vrchol skříně v listopadu 1972. Docela slušný les..

Na vrchol bylo třeba přelanit a také tam dostat všechnu techniku – lopaty, krumpáče, kolečko a pytle. Na prvním snímku je **Günter Schneider**, na dalších se pouští přes propast **Josef Pospíšil**.

16. prosince 1972 se začalo s čištěním vlastního vrcholu Skříně. Typickou pózu správného kopáče předvádí **Günter Schneider**.

Místy bylo až metr bordelu, který vydatně zásoboval i lezecké cesty..

Závěrečné práce dne 25.3.1973. Kromě jiných se do akce zapojil i **Petr Štěpán**. Vše se odváželo v kolečku a snášelo v pytlích.

Na závěr zbývalo už jen vysekat díru pro nový slaňovací kruh a postavit přepychového kamenného mužika, který vrchol Skříně zdobí dodnes..

Foto © 1972-1973 archiv **Jaroslava Uhra**

IQ 150

V úterý 19. června 2007 vylezli **Vladislav Prcek Nehasil** a **Jan Jéňa Paul** známou cestu IQ 150 na Skleněný vrch, klasifikace VIIIb. Přestože tuto linii vylezl **Rudolf Zabilka** a **Václav Širl** již před rovnými čtyřiceti lety, mnoho přelezů zatím nemá – Prcek s Jéňou byli teprve osmdesátí první..

Vladislav Prcek Nehasil

Jan Jéňa Paul

Foto archiv CNS

Pohádkové lezení na ostrově Hvar

Namlsávací obrázky z průzkumné lezecké výpravy na ostrov Hvar nám zaslal **Ladislav Uomo Grande Vörös** z HO Bořeň.

☆ Lezecká pohlednice z Hvaru ☆

Vlevo je část velkolepé lezecké stěny, vpravo pohled od slaňáku na celou naši luxusní základnu, včetně přístavu a Mírovo chaty...

Foto © 2007 Ladislav Vörös

Další publikace od Heinze Gliniorze

Nová brožura BERG-HEIL und HANDSCHLAG z nakladatelství STEINMANN **Heinze Gliniorze** se detailně zabývá horolezeckými událostmi na Eigeru roku 1934.

Množství parádních historických fotografií, vzácných dobových dokumentů i korespondence klíčových aktérů té doby, dopodrobna vykresluje osudy světoznámé hory a lidí kolem ní.

Druhou publikací je nové číslo horolezeckého časopisu **Sächsische Bergsteiger**, vydává již 18 let klub SBB.

Titulní stránku zdobí černobílá fotografie z jedinečného „katapultu“ na Schandauer Turm (přeskok z lidské rampy).

Oba tituly nám poslal **Heinz Gliniorz**.

Díky moc!

Deníky Rudy Zabilky

Každý, kdo někdy lezl v Labáku, určitě zná jméno Ruda Zabilka. V šedesátých letech byl v Labském údolí naprostou lezeckou jedničkou a jeho přelomové prvovýstupy zůstávají dodnes pro mnohé lezce výzvou. Stačí připomenout Šepot květin, IQ 150, Expo 66, Zuby nehty nebo Sedění kůže. Rudovu slibnou lezeckou dráhu však tragicky přerušil osudový 28. prosinec 1967, kdy při sestupu do Malé Zmrzlé doliny Ruda uklouzl a následný pád bohužel nepřežil. To jsou fakta asi všeobecně známá.

Málokdo už ovšem věděl, že Ruda Zabilka si velice pečlivě vedl podrobné lezecké deníky.

Letos se podařilo Jardovi Uhrovi pozvat na Zabilkův sraz v Labáku Rudovo bratra

Ladislava Zabilku (na snímku).

Díky jeho pochopení a laskavosti se nám tyto deníky dostaly do rukou. Zatím je přefocujeme, abychom originály mohli Láďovi vrátit. Postupně pak chceme některé nejzajímavější pasáže uveřejňovat, aby jste se i vy mohli začíst do toho, jak všechny dnes slavné Rudovo cesty vznikaly.

PS.: Jestli vás napadlo, zda-li Láďa také leze, tak nikoliv. Nikdy dokonce ani nespal pod stanem či pod širým nebem – jeho vášní je filatelie..

Foto © 2007 Jaroslav Uher

KOZELKA – málem

aneb, že by telepatie??

Byla sobota 23. června ráno. My (Vaishar, Švihnos a Chára) se po dvoudenním nepřetržitěm lijáku převalovali v mokřých spacácích pod masivem Hochkönigu a přemýšleli, co dál. Předpověď i nebe nad Alpami nedávaly nejmenší naději na změnu k lepšímu, takže padlo rozhodnutí přesunout se někam do Čech. Vybrali jsme Kozelku.

Odpoledne jsme byli na místě. V restauraci v Nečtinách potkáváme lezce z Horoklubu Chomutov, ale strávit znovu noc v mokřem se nám už nechtělo, tak jsme to zabalili úplně.

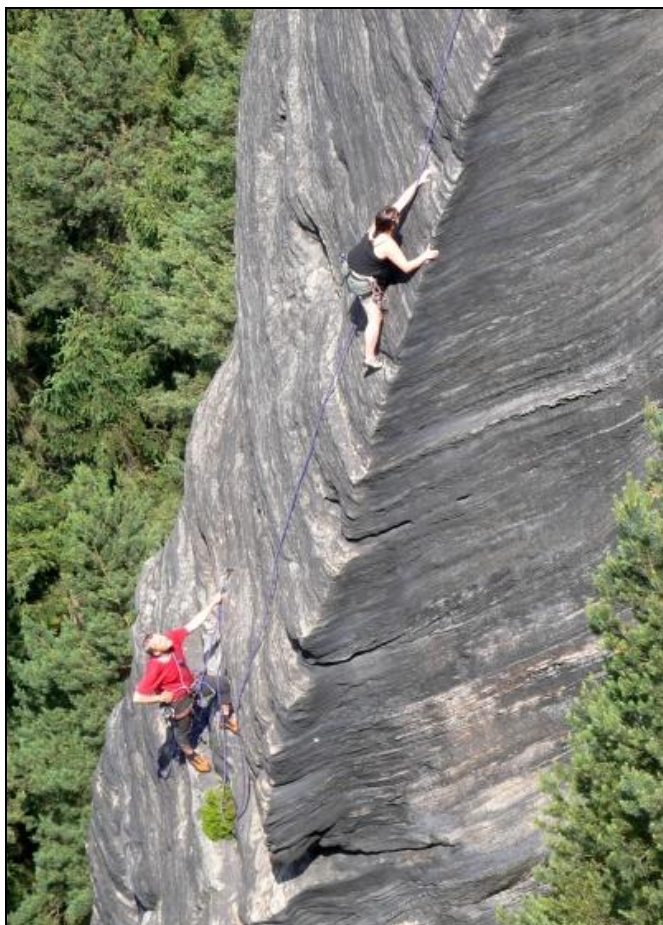
Teprve doma jsme si všimli, že přišla SMS od **Pavla Henkeho**, že bude tenhle víkend na Kozelce. Minuli jsme se o fous..

Nádherné stěny a věže Hochkönigu byly téměř nadosah, ale lilo, lilo a lilo. Protentokrát balíme..

Foto © 2007 Zdeněk Vaishar

XXXXII. Zabilkův sraz horolezců v Labském údolí

Ředitel srazu **Jaroslav Uher** a **Anička Petáková** ve Staré cestě na Vojtěcha. Tahle cesta pamatuje všechny srazy, leze se pokaždé..

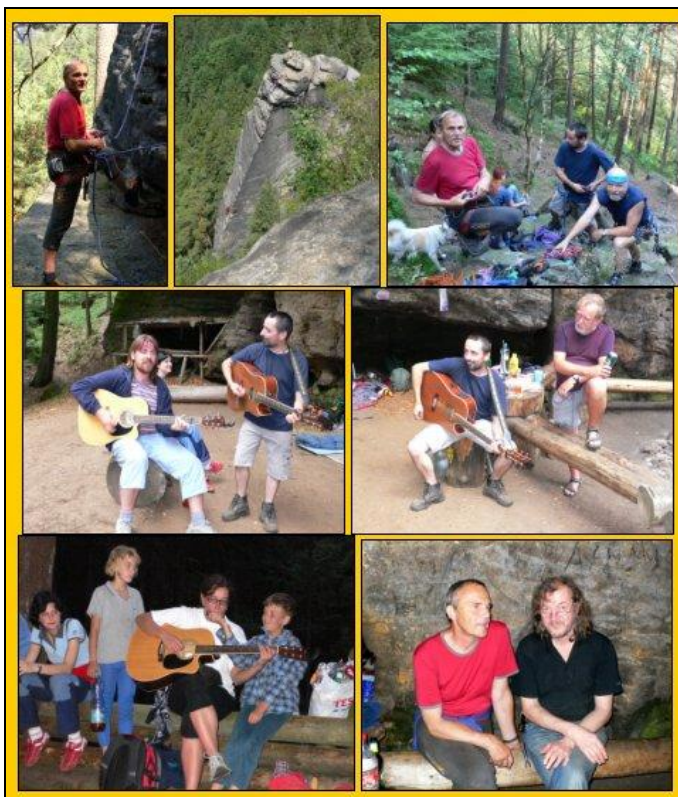

Foto © 2007 **Jaroslav Uher**

Memoriál Karla Blažka

Přijeli jsme v pátek večer s **Jardou Uhrem**, vylezli SZ cestu na Libereckou věž a protože už byl čas na kulturu u ohně, zabalili jsme to. Počasí bylo opět "roklické", tzn., že za poslední 4 roky srazu, vždycky pršelo. To už je taková tradice.

Vidět bylo pár klasiků, včetně **Karla Běliny**, tradiční ikony srazu, a slyšet bylo Zipáka (v sobotu už od šesti ráno, jak to ten člověk dělá, že mu stačí spát cca 2 hodiny??).

Roklickej sraz nikdy nezklamal. Sejde se zde hodně lezců i nelezců, alkoholiků i občasných pijanů, starých, starších, mladých, mladších i dětí.

Když jsme v sobotu odjížděli, bylo v seznamu kolem sedmdesáti lidí, ale v sobotu ještě další příjížděli, takže účast byla asi ještě větší..

Pro CAO News z Roklice **Petr Jícha**

Na tábořišti v Roklici zleva **Petr Jícha**, **Jitka Vrtule Červená**, **Radek Havlák** a **Pavel Zip Horník**.

Foto archiv **Jitky Červené**

Jubilea v měsíci červenci

Kulaté životní jubileum oslaví v měsíci červenci **Alena Vajska Vaisharová**,

Karel Krombholz, čestný člen ČHS, oslaví 77. narozeniny a **Heinz Skopec**, člen HO Boletice, alpský a pískovcový prvovýstupce, oslaví 65. narozeniny.

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme – oceán štěstí, moře lásky, potok zdraví, pramínek naděje a jen kapičku zklamání.

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

ČERVENEC 2007

- 1.7. Karel Krombholz, čestný člen ČHS
- 8.7. Soňa Brunnová, CAO Děčín
- 9.7. Jan Šmíd, CAO Děčín
- 9.7. Kamil Javůrek, CAO Děčín
- 10.7. Jaroslav Jeremy Dunovský, CAO Děčín
- 14.7. Karel Hofman, HK Varnsdorf
- 23.7. Alena Vajska Vaisharová, CAO Děčín
- 27.7. Ivana Kubešová, CAO Děčín
- 29.7. Milan Uhde Cestr, CAO Děčín
- 31.7. Jaromír Pospíšil, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší!

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 28.7. **Mosazný muž Povrly 2007** (3-12-3), místo Povrly, závod – triatlon hobby, kontakt SK Trisport Ústí n/L.
- 4.8. **Jetřichovická dvanáctihodinovka**, místo hospoda Starý mlýn, soutěž dvojic, presentace v 8 hod., přihlášky na kohik@centrum.cz nebo simonek.j@email.cz, tel.724596660
- 5.8. **Sněžnický stratég**, místo Maxičky – rest. Dřevák, MTB scorelauf-měř. Trénink, pořádá Martin Horák, tel. 602193266, horak.martin@gmail.com
- 18.8. **Pahorkáč – Peklo severu**, veřejný závod, místo Rumburk – rest. Dymník, pořádá Roman Horký, tel. 604559787, www.bikebase.cz
- 26.8. **Skleněný muž** – triatlon (0,5-20-4), závod hobby, www.sportem.info
- 31.8. **Večerní závody** – měřený trénink od 18 hod, běh 60m,150m,1míle, hod koulí, pořádá Josef Vlč, místo atletický stadion DC, tel.412528544, www.skacelsolar.cz/kob

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

Rozhovor se Zdeňkem Kropáčkem
Veronika Barčíková prvně ve Vysokých Tatrách
Crazy dovolená Petra Pavelky s Karlem Bělinou
Lezení na ostrově Hvaru
Jedna zajímavá oblast pro quakery
Mnoho nových cest
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 8.8.2007!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- V sobotu 21. července 2007 proběhl na Hruboskalsku další ročník oblíbené soutěže SKALNÍ MUŽ. Lezeckého dvojboje se zúčastnilo 11 dvojic a vítězství si zaslouženě odnesli místní **Bourák** se **Zrzkem** dokonce s novým rekordem..
- V bývalém lesním divadle u vyhlídky Martinská stěna v Liberci - Kateřinkách se v sobotu 23.6.2007 konaly další oblíbené **Slavnosti slunovratu**.
- **Jarda Maršík** se rozhodl vydat knižně svůj seriál o lezení v Sasku, otiskovaný na portálu lezec.cz. Hlavním fotografem bude **Pavel Žofka**. Velice chválihodné rozhodnutí - máme se na co těšit!
- **Modřín jede!** Myšlen je samozřejmě ten boulderový – ve vysokých, špatně odjištěných stěnách Modřínu klasického, dál čekají na občasné zbloudilce jen pavučiny a rez. Dole, mezi kameny všech velikostí a tvarů, narazíte i ve všední dny na spousty lezců. Zatrénovat si sem vyrazil například také **Míra Cach**, spolulezec **Václava Širla**. To jsou věci..
- Podobně jako cesty **Pítrse** a **Pavouka** v Dolním Žlebu se i cesty **Davida Peterky** na pravém břehu Labe pomalu dostávají do podvědomí lezců, kteří hledají pěkné, dobře odjištěné cesty střední obtížnosti.
- **Tomáš Bajak** se vrátil spokojený z obhlídky nového (zatím tajného) lezeckého objektu. Stěny mají výšku a je jich dost..

Heslo na tento měsíc:

**„Lezení je jako šachová partie s neznámým
nebo jako cesta do neznáma.“**

John Bachar

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 1. SRPNA 2007
V RESTAURACI NA KOCANDĚ OD 18 HODIN...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!